

Súd: Okresný súd Čadca  
Spisová značka: 16C/93/2012  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312206619  
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Jančulová  
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5312206619.19

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Alenou Jančulovou v spore žalobcov: 1. I. S., narodený XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX, prechodne bytom A. XXX/XX, X., 2. K. S., narodený XX.XX.XXXX, bytom Y. O. XXXX/XX, H., Č. V., 3. Š.Y. S., narodený XX.XX.XXXX, bytom Dolní Marklovice 48, okres H., Č. V., žalobcovia v rade 1. až 3. právne zastúpení JUDr. Petrom Arendackým, advokátom so sídlom Čapkova č. 2, Bratislava, proti žalovaným: 1. Z. S., narodený XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík, s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1 A, Čadca, IČO: 36 866 849, 2. Z. S., narodený X.XX.XXXX, bytom U. X, Č. V., Y. Č.. Q. XXX, o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, takto

### rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že nehnuteľnosti - vedené na LV č. XXXX pre k.ú. Q., obec Q. a to parcely reg. C: č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere 226 m<sup>2</sup>, č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 458 m<sup>2</sup>, č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 115 m<sup>2</sup>, č. XXXX/X - záhrady o výmere 227 m<sup>2</sup>, č. XXXX/X - záhrady o výmere 245 m<sup>2</sup>, č. XXXX/X - záhrady o výmere 142 m<sup>2</sup>, parcela č. XXXX/X - záhrady o výmere 65 m<sup>2</sup>, patria do dedičstva po Z. S., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.X.XXXX, naposledy bytom Q.Š. Č.. XXXX.

II. Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

III. Žalobcovia 1),2), 3) m a j ú voči žalovanému 1) n á r o k na náhradu trov konania 100 %.

IV. Žalobcom 1),2),3) voči žalovanému 2) náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

V. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

### o d ô v o d n e n i e :

1.Žalobným návrhom č.l. 2, 3 , 265, 266 sa žalobcovia v rade 1/ až 3/ voči žalovaným v rade 1/, 2/ domáhali určenia, že neboli splnené podmienky k tomu, aby žalovaný v rade 1/ vydržal nehnuteľnosti - parcelu reg. C : č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere 226 m<sup>2</sup>, č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 458 m<sup>2</sup>, č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 115 m<sup>2</sup>, č. XXXX/X - záhrady o výmere 227 m<sup>2</sup>, č. XXXX/X - záhrady o výmere 245 m<sup>2</sup>, č. XXXX/X - záhrady o výmere 142 m<sup>2</sup> a parcelu č. XXXX/X - záhrady o výmere 65 m<sup>2</sup>, ktoré sú na Správe katastra I. Č. vedené na LV č. XXXX pre k.ú. Q. a taktiež sa domáhali určenia, že tieto nehnuteľnosti patria do dedičstva po Z. S., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom Q. Č.. XXXX, ktorý zomrel dňa XX.X.XXXX a I. S., V. Š., nar. X.X.XXXX, naposledy bytom Q. Č.. XXXX, ktorá zomrela dňa XX.X.XXXX.

2. V podanom návrhu žalobcovia uvádzali skutočnosti, že žalovaný v rade 1/ dňa 11.6.1999 pred notárkou JUDr. Editou Varmusovou do notárskej zápisnice č. N 45/99, Nz 207/99 osvedčil, že parcela KN č. XXXX/X, parcela č. XXXX/X, parcela č. XXXX/X, totožné s PKN parcelou č. XXXX/X vo vložke č. XXX na základe geometrického plánu zo dňa 9.6.1997 sú jeho vlastníctvom. Svoje vlastníctvo osvedčil tým, že tieto pozemky zdedil po svojom otcovi Z. S.Á. na základe rozhodnutia Štátneho notárstva v Čadci č. D 832/88, pričom Z. S. mal tieto nehnuteľnosti nadobudnúť na základe kúpnej zmluvy zo dňa 18.12.1966. Pozemkový úrad Č. rozhodnutím zo dňa 28.4.2004 potvrdil, že žalovaný v rade 1/ nadobudol vydržaním vlastníctvo k pozemkom v k.ú. Q. podľa stavu PKN a stavu KN parcely č. XXXX (pkn) č. XXXX (KN) orná pôda o výmere 489 m<sup>2</sup> v celosti zapísaná na LV č. XXXX a parcele č. XXXX (pkn) č. XXXX/X - záhrada o výmere 65 m<sup>2</sup>, č. XXXX/X - zastavané plochy o výmere 458 m<sup>2</sup>, č. 8661/1 - záhrada o výmere 227 m<sup>2</sup> a č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere 226 m<sup>2</sup> (KN) v celosti zapísané na LV č. XXXX. Tieto nehnuteľnosti v minulosti mal nadobudnúť ústnou darovacou zmluvou od svojich rodičov Z. S. M. I. S.. Títo ich mali nadobudnúť ústnou darovacou dohodou od A. S., ktorý bol otcom Z. S.. Vyššie uvedené pozemky neboli predmetom dedenia po Z.J. S. M. I. S. a neboli ani predmetom darovania, pretože neboli riadne prededené. Po smrti otca - poručiteľa Z. S. tieto nehnuteľnosti užívala ich matka - I. S.Á. o čom svedčí evidenčný list a taktiež aj geometrický plán zo dňa 9.6.1997. O skutočnosti, že tieto nehnuteľnosti neboli predmetom darovania svedčí aj zápisnica zo dňa 14.7.1988 v konaní o prejednaní dedičstva po zomr. Z. S. v ktorej I. S. uviedla, že pozemok pod rodinným domom č. XXXX nie je majetkoprávne usporiadaný a bude v konaní po zomr. Z. S.Á. prejednaný dodatočne po vyporiadaní vlastníctva. Majú za to, že nie sú splnené podmienky k tomu, aby žalovaný 1) nadobudol k nim vlastníctvo vydržaním.

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobcovia žiadali, aby okresný súd pripojil ako listinný dôkaz spis Okresného súdu Č. č.k. 11 C 73/2009 a zároveň aby pripojil notársky spis sp. zn. N 45/99, Nz 207/99 a oboznámil listinné dôkazy v týchto spisoch sa nachádzajúce vrátane rozhodnutia Pozemkového úradu Č.. Zo spisu 11C 73/2009 súd oboznámil rozsudok č.k. 11 c 63/2012 zo dňa 2.5.2012, právoplat. 21.6.2012, zo spisu N 45/1999, Nz 207/1999 - návrh žalovaného 1) na vydanie osvedčenia čl. 280, notársku zápisnicu N 45/99 zo dňa 11.6.1999- čl. 294, geometrický plán zo dňa 13.6.1997 čl. 281, majetkovú podstatu vl. 691 - čl.283- 292, dedičské rozhodnutie po zomr. Z. S. čl.224, vzájomnú dohodu zo dňa 18.12.1966 - čl. 296, rozhodnutie pozemkového úradu Č. č. 2004/845-Vá čl. 219-220, taktiež žalobcovia ako listinný dôkaz predložili LV č. XXXX čl. 223, rozhodnutie KS Žilina čk. 10 Cod 18/2008 čl. 225-226, dedičské rozhodnutie po zomr. A. S. d 248/72 čl. 318, zápisnicu napísanú na NÚ Č. vo veci D 832/88 dňa 14.7.1988 čl. 441-442, uznesenie OS Ča č.k. D 316/99 čl. 443-445 výpis z EL č. XXXX - čl.443, nnotársku zápisnicu N 287/71 čl. 451

4. Žalovaný 1) vo svojich vyjadreniach čl. 24, 25, čl. 279 spisu uviedol, že žiada žalobu zamietnuť z dôvodov, že :

- vo veci 11C/73/2009 už na Okresnom súde v Čadci prebiehalo konanie, ktorého účastníkmi boli totožné osoby a taktiež aj predmet konania bol totožný, ktorý návrh bol súdom zamietnutý, čo je vo veci prekážka právoplatne rozhodnutej veci,
- pôvodne bol v konaní žalobcom 4) Z. S., ktorý t.č. v konaní vystupuje ako žalovaný 2) pričom v konaní nebola preukázaná procesná zmena, ako sa zo žalobcu 4) Z. S. stal žalovaný 2). Takýto postup je podľa žalovaného 1) nemožný a žaloba je z tohto dôvodu zmätočná,
- taktiež má za to, že na požadovanom určení nie je naliehavý právny záujem,
- dôvodom na zamietnutie návrhu je i tá skutočnosť, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom konania minimálne od roku 2009 pokojne, nerušene a dobromyseľne užíva a tieto nehnuteľnosti nadobudol i titulom vydržania,
- žalobcovia 1,2,3 v konaní nepreukázali listinnými dôkazmi, že ku dňu smrti boli nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom konania evidované na mená poručiteľov

5. K podanému žalobnému návrhu sa písomne vyjadril aj žalovaný v rade 2/ Z. S. (č.l. 395). Vo svojom vyjadrení uviedol, že s podanou žalobou o určení, že nehnuteľnosti patria do dedičstva v celom rozsahu súhlasí. Žiada, aby súd žalobnému návrhu vyhovel, nakoľko žalovaný v rade 1/ objektívne nevydržal predmetné nehnuteľnosti. Konal zjavne protiprávne a v čase smrti boli vlastníckymi týchto nehnuteľností ich rodičia, preto je potrebné uvedené nehnuteľnosti prededieť.

6. Písomným podaním došlým súdu dňa 25.3.2015 Okresný úrad Čadca, katastrálny odbor Č. súdu oznámil, že výrok, ktorého sa žalobcovia v rade 1/, 3/ domáhajú a to určenia, že neboli splnené podmienky k tomu, aby žalovaný vydržal nehnuteľnosti CKN XXXX - trvalý trávnatý porast o výmere 226

m2, CKN XXXX/X - zastavaná plocha o výmere 458 m2, CKN XXXX/X - zastavaná plocha o výmere 115 m2, CKN XXXX/X - záhrady o výmere 227 m2, CKN XXXX/X - záhrada o výmere 245 m2, CKN XXXX/X - záhrada o výmere 142 m2, CKN XXXX/X - záhrada o výmere 65 m2 nie sú do katastra nehnuteľnosti zapisateľne.

7. Na pojednávaní dňa 30.10.2019 (č.l. 325 až 327) vzali žalobcovia v rade 1/ až 3/ žalobu v časti určenia, že neboli splnené podmienky k tomu, aby žalovaný 1) vydržal nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania späť a žiadali v tejto časti konanie zastaviť. Preto súd podanému návrhu vyhovel a konanie v tejto časti uznesením č.k. 16C 93/2012-330 zo dňa 30.10.2019 zastavil. Predmetom konania je tak žalobný návrh žalobcov 1),2),3) o určenie, že nehnuteľnosti - parcely reg. C : č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere 226 m2, č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 458 m2, č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 115 m2, č. XXXX/X - záhrady o výmere 227 m2, č. XXXX/X - záhrady o výmere 245 m2, č. XXXX/X - záhrady o výmere 142 m2 a parcelu č. XXXX/X - záhrady o výmere 65 m2, ktoré sú na Správe katastra v Č. vedené na LV č. XXXX pre k.ú. Q. patria do dedičstva po Z. S.Á., nar. 12.2.1928, naposledy bytom Q. Č.. XXXX, ktorý zomrel dňa XX.X.XXXX a I. S., V. Š., nar. X.X.XXXX, naposledy bytom Q. Č.. XXXX, ktorá zomrela dňa XX.X.XXXX.

8. Pokiaľ ide o námietku žalovaného 1), že vo veci 11C/73/2009 už na Okresnom súde v Čadci prebiehalo konanie, ktorého účastníkmi boli totožné osoby a taktiež aj predmet konania bol totožný, ktorý návrh bol súdom zamietnutý, čo je vo veci prekážka právoplatne rozhodnutej veci, z obsahu spisu 11C 73/2009 a to najmä rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 11C 63/2012-85 zo dňa 2.5.2012 vyplýva, že ako žalobcovia 1,2,3 v tomto konaní vystupovali totožní žalobcovia ako v konaní 16C 93/2012 a ako žalovaný bol označený žalovaný 1) Z. S.Á.. Predmet konania bol vo veci 11C 63/2012 totožný ako v konaní 16C 93/2012. Rozsudkom 11C 63/2012 bol návrh žalobcov 1,2,3 v celom rozsahu zamietnutý z dôvodu, že žalobcovia správne nevymedzili okruh účastníkov konania, nakoľko sa jednalo o určovací žalobu kde jedným z predpokladov úspechu tejto žaloby bolo správne vymedzenie okruhu účastníkov konania a to všetkých právnych nástupcov po poručiteľoch, pretože v konaní ide o nerozlučné spoločenstvo v ktorom konaní však jeden z právnych nástupcov a to Z. S. nefiguroval. Nakoľko žalobcovia riadne neurčili okruh účastníkov konania súd žalobný návrh zamietol bez toho, aby sa ďalej zaoberal jeho hmotnoprávnym základom.

9. Podľa § 230 CSP ak sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

10. O prekážku veci rozsúdenej podľa § 159 ods. 3 OSP(t.č. § 230 CSP) nejde, ak predchádzajúcim rozsudkom bola určujúca žaloba zamietnutá bez toho, aby súd záväzne posúdil existenciu právneho vzťahu medzi účastníkmi konania ( R 15/2005) .

11. Podľa Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Cdo 105/200, časopis Zo súdnej praxe č. 19/2004: Ak súd právoplatným rozhodnutím zamietne určovací žalobu [§ 80 písm. c) OSP]- t.č. § 137 písm. c) CSP bez toho, aby záväzne posúdil existenciu (neexistenciu) práva alebo právneho vzťahu medzi účastníkmi, nejde o rozhodnutie, ktoré by zakladalo prekážku právoplatne rozhodnutej veci podľa § 159 ods. 3 OSP ( t.č. § 230 CSP) pre novú určovaciu žalobu.

12. Dôvodom pre zamietnutie žaloby vo veci 11C 63/2012 bola skutočnosť, že žalobcovia 1) až 3) riadne neoznačili všetkých právnych nástupcov po poručiteľoch. Napriek tomu, že predmet konania vo veci 11C 63/2012 je totožný s predmetom konania vo veci 16C 93/2012, okruh účastníkov vo veci 11C 63/2012 nie je totožný s okruhom účastníkov vo veci 16C 93/2012, nakoľko vo veci sp. zn. 11C 63/2012 nevystupoval ako žalovaný Z. S.. Naviac v konaní 11 C 63/2012 bol návrh žalobcov 1) až 3) zamietnutý bez toho, aby súd záväzne posúdil existenciu či neexistenciu uplatňovaného práva žalobcov, preto vo veci 11 C 63/2012 nejde o rozhodnutie, ktoré by zakladalo prekážku právoplatne rozhodnutej veci podľa § 230 CSP .

13. Vo vzťahu k námietke žalovaného 1) že pôvodne bol v konaní žalobcom 4) Z. S., ktorý t.č. v konaní vystupuje ako žalovaný 2), pričom v konaní nebola preukázaná procesná zmena, ako sa zo žalobcu 4) Z. S. stal žalovaný 2) a takýto postup je podľa žalovaného 1) nemožný a žaloba je z tohto dôvodu zmätočná, súd udáva, že skutočne v žalobnom návrhu došlom súdu dňa 21.6.2012 okrem žalobcov 1,2,3 ako žalobca 4) bol uvedený Z. S., ktorý však ním podaný návrh vzal dňa 24.10.2013 (č.l. 27 späť) z tohto dôvodu súd uznesením č.k. 16C 93/2012-29 zo dňa 12.11.2013 konanie voči Z. S. v postavení

žalobcu 4) zastavil. Na základe návrhu právneho zástupcu žalobcov 1) až 3) -čl. 50 uznesením č.k. 16C 93/2012 zo dňa 22.2.2016 súd pripustil , aby do konania na miesto žalovaného 2) vstúpil Z. S., ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.5.2017. Voči uvedenému uzneseniu podal žalovaný 1) Z. S. dňa 29.2.2016 odvolanie o ktorom rozhodol KS Žilina uznesením č.k. 10 Co 108/2017-97 zo dňa 20.4.2017 tak, že odvolanie žalovaného 1) odmietol. Z uvedeného je jednoznačne preukázaný procesný postup na základe ktorého došlo k zmene postavenia Z. S.L. so žalobcu 4) na žalovaného 2).

14. Žalovaný 1) žiadal žalobný návrh žalobcov 1 až 3 zamietnuť aj z toho dôvodu, že na požadovanom určení nie je naliehavý právny záujem.

15. Podľa § 137 písm. c) CSP žalobou možno požadovať , aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem ,naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak to vyplýva z osobitného predpisu

16. Pokiaľ ide o určenie naliehavého právneho záujmu, čo sa týka určenia, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po zomrelých právnych predchodcov žalobcov a žalovaných, právny zástupca žalobcov uviedol, že na požadovanom určení majú žalobcovia naliehavý právny záujem, nakoľko aj široká súdna judikatúra uvádza, že ak sa niekto pred súdom domáha, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom konania, patria do dedičského konania, na takomto určení je naliehavý právny záujem, pretože je potrebné, aby prebehlo dedičské konanie, nakoľko až na základe dedičského konania sa môžu osoby, ktoré sú tým dotknuté domôcť svojich práv, teda nadobudnúť až na základe dedičského konania im prináležiace majetkové práva.

17. Súd udáva, že súdna prax akceptuje žaloby, ktorými sa dedič domáha určenia, že tá ktorá vec patrí do dedičstva po poručiteľovi. V konaní o takých žalobách ide o posúdenie, či poručiteľ bol v čase smrti vlastníkom tejto veci. Požadované určenie sa tu vzťahuje ku dňu smrti poručiteľa a okolnosti, ktoré nastali po tomto dni, nemôžu mať vplyv na rozhodnutie súdu. Treba dodať, že ak súd vyhovie žalobe požadujúcej uvedené určenie a vec je následne prejednaná v konaní o dedičstve ako majetok poručiteľa, nepotvrďuje rozhodnutie o dedičstve (osvedčenie o dedičstve), že dedič je v súčasnosti vlastníkom veci. Po smrti poručiteľa môžu vo všeobecnosti nastať právne skutočnosti, s ktorými právny poriadok spája vznik vlastníctva niekoho iného (napríklad vydržaním); v konaní, v ktorom sa zisťuje, či určitá vec bola v čase smrti poručiteľa v jeho vlastníctve, sú však takéto (neskoršie) skutočnosti právne bezvýznamné (viď uznesenie NS SR zo 16.12.2010 sp.zn. 3Cdo/154/2010). Podľa rozsudku NS SR 1Cdo/26/2007 zo dňa 16.12.2018 a ako aj z celkovej doterajšej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu jednoznačne vyplýva, že dedič má vždy naliehavý právny záujem na určení, že určité veci patria do dedičstva po poručiteľovi. K uvedenému záveru dospel aj Ústavný súd SR (viď nález ÚS SR č.k. I ÚS 482/2013-50 zo dňa 11.12.2013) v ktorom sa udáva, že na požadovanom určení, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva je naliehavý právny záujem, nakoľko meritórne posúdenie existencie vlastníckeho práva predchodcu žalobcov k sporným nehnuteľnostiam môže zmeniť právne postavenie žalobcov. Nakoľko jedine úspech žalobcov v konaní o ich návrhu im umožní uplatnenie svojich prípadných nárokov voči subjektom, ktoré boli alebo sú stále vedení v katastri nehnuteľnosti ako vlastníci sporných nehnuteľnosti.

18. Žalovaný 1) ako ďalší dôvod na zamietnutie návrhu uvádzal skutočnosť, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom konania minimálne od roku 2009 pokojne, nerušene a dobromyseľne užíva a tieto nehnuteľnosti nadobudol i titulom vydržania, a ďalším dôvodom tvrdeným žalovaným 1) bolo to, že žalobcovia 1,2,3 v konaní nepreukázali listinnými dôkazmi, že ku dňu smrti boli nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom konania evidované na mená poručiteľov.

19. K námietke žalovaného 1) že žalobcovia 1,2,3 v konaní nepreukázali listinnými dôkazmi, že ku dňu smrti boli nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom konania evidované na mená poručiteľov súd poukazuje na to, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom konania boli vytvorené z parcely PK XXXX zapísanej v PK pozemnoknižnej vložke XXX geometrickým plánom č. 31562388-139/97 zo dňa 13.6.1997 až po smrti Z. S. (zomr. XX.X.XXXX ) a preto ku dňu jeho smrti nemohli byť evidované na jeho meno. Je pravdou tvrdenie žalovaného 1) že ku dňu smrti I. S.(zomr. XX.X.XXXX) napriek tomu, že GO plán už bol vyhotovený neboli evidované na jej meno. Súd však poukazuje na tú skutočnosť, že ani žalovaný v rade 1) nepreukázal listinnými či inými dôkazmi, že v čase smrti poručiteľov bol vlastníkom uvedených nehnuteľností on. Vlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom tohto konania nadobudol na základe rozhodnutí príslušných štátnych orgánov až po smrti poručiteľov . A v konaniach pred

notárom či OPÚ odvodzoval svoje vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam práve od svojich právnych predchodcov Z. S. M. I. S. (ktorí sú rodičmi strán sporu).

20. Z notárskej zápisnice č. N 45/99 (č.l. 294, 295) zo dňa 11.6.1999 (t.j. až po smrti Z. S.Á. M. I. S.) vyplýva, že touto zápisnicou bolo osvedčené, že Z. S. je vlastníkom nehnuteľnosti v k.ú. Q. a to parcele KN č. XXXX/X - zastavaná plocha (hosp. budovou) o výmere 115 m<sup>2</sup>, parcele KN č. XXXX/X - záhrada o vým. 245 m<sup>2</sup>, parcele KN č. XXXX/X - záhrada o výmere 142 m<sup>2</sup> totožné s parc. Č. pkn. č. XXXX vo vl. XXX na základe geometrického plánu zo dňa 9.6.1997. Vlastníctvo k predmetným parcelám mal nadobudnúť dedením po svojom nebohom otcovi Z. S. na základe rozhodnutia Štátneho notárstva Čadca pod D 832/88, pričom Z. S. vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam nadobudol na základe písomnej kúpnej zmluvy zo dňa 18.12.1966 od A. S. M. A. S. mal vlastníctvo k vyššie uvedeným parcelám nadobudnúť v dávnej minulosti ešte pred rokom 1950 reálnou deľbou vykonanou v prírode s ostatnými pozemnoknižnými vlastníkmi zapísanými do pozemkovej knihy podľa obyčajového práva platného na Slovensku do 31.12.1950.

21. Ak v konaní pred notárom žalovaný 1) uvádzal, že vlastníctvo k uvedeným nehnuteľnostiam nadobudol dedením po svojom otcovi Z.J. S. na základe rozhodnutia ŠN Čadca D 832/88, tak samotný žalovaný 1) mal za to, že Z. S.Á. bol v čase svojej smrti vlastníkom uvedených nehnuteľností. Z listinného dôkazu a to dedičského rozhodnutia D 832/88-22 zo dňa 12.11.1988 po zomrelom Z. S. (č.l.224 spisu) mal súd zistené, že dedičstvo sa vyporiadava medzi dedičmi poručiteľa tak, že za poberateľa 1-ice domu č. XXXX, 1-ice stodoly a maštale pri dome postavenej na parcele EN č. XXXX/X k.ú. Q., poľnohospodárskej pôdy o výmere 36 árov v súkromnom užívaní, zapísané na LV č. XXX M. XXX k.ú. Q. určuje syna poručiteľa Z. S. s povinnosťou vyplatiť spoludedičom I. S., Z. S., Š. S., S. K. S. M. S. I. S., bytom Q. Č. XXXX na ich zákonné dedičské podiely po 6.800,-Kčs do 3 rokov po právoplatnosti rozhodnutia, ktoré uznesenie bolo uznesením Krajského súdu Žilina č.k. 10Cod/18/2008 zo dňa 19.1.2009 č.l. 225, 226 zrušené. Parcely, ktoré sú predmetom tohto konania a ani p.č. PKN č. XXXX zapísané v pozemn. vložke 691 z ktorej mali byť tieto parcely GO plánom zo dňa 13.6.1997 vytvorené (č.l. 281) predmetom dedenia po poručiťovi Z. S. neboli. Tvrdenia žalovaného 1) uvádzané v notárskej zápisnici č. N 45/99 na základe ktorých odvodzoval svoje vlastnícke právo tak nie sú pravdivé.

22. Žalovaný 1) mal vlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom tohto konania a to parcelám KN č. XXXX/X - záhrada o výmere 65 m<sup>2</sup>, č. XXXX/X - zastavané plochy o výmere 458 m<sup>2</sup>, č. XXXX/X - záhrada o výmere 227 m<sup>2</sup> a č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere 226 m<sup>2</sup> vytvorené z parcely pkn č. XXXX zapísanej na LV č. XXXX nadobudnúť na základe rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu Č. č. 2004/845-Vá zo dňa 28.4.2004(vid' čl. 219-220 spisu) - (t.j. až po smrti Z. S. a I. S.) . V uvedenom rozhodnutí sa uvádza, že podľa vyjadrenia žalovaného 1) mal tieto nehnuteľnosti nadobudnúť ústnou darovacou zmluvou v roku 1986 od svojich rodičov Z. S. (správne má byť uvedené od Z. S.) a I. S., rod. Š.. Tieto mali nadobudnúť ústnou darovacou dohodou od svojho otca A. S.( starého otca žalovaného 1) a A. S. tieto nehnuteľnosti nadobudol ústnou zámennou zmluvou v minulosti so susedmi v danej lokalite. Žalovaný 1) v ďalej uvádzal, že na základe dedičského konania D 832/88 po svojom otcovi Z. S. (správne má byť uvedené Z. S.) je podielovým spoluvlastníkom pkn č. 7861/1 v podiele 5/288 . Jeho rodičia tieto nehnuteľnosti počas svojho života nerušene, dlhodobo užívali bez sporov so susedmi o čom svedčí aj tá skutočnosť, že jeho matka je vedená v evidenčnom liste č. XXXX ako užívateľka - držiteľka predmetných pozemkov a v súčasnosti užíva a obhospodaruje tieto nehnuteľnosti nerušene, dobromyselne, bez sporov o hranice on už viac ako 15 rokov.

23. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného 1) ktorý mal nadobudnúť vlastníctvo k nehnuteľnostiam rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu Č. č. 2004/845-Vá zo dňa 28.4.2004(vid' čl. 219-220 spisu) na základe jeho tvrdenia, že uvedené nehnuteľnosti nadobudol ústnou darovacou zmluvou od svojich rodičov Z. S. a I. S. v roku 1986 (presný dátum neuvedený) súd udáva, že žalovaný 1) v tomto konaní nepreukázal, že jeho rodičia mu v roku 1986 ústnou darovacou zmluvou nehnuteľnosti v tomto rozhodnutí uvádzané darovali. Súdu sa javí tvrdenie žalovaného 1) ako málo pravdepodobné, o čom svedčí aj tá skutočnosť, že žalobcovia v rade 1 až 3 a taktiež aj žalovaný v rade 2) ktorí sú súrodencami žalovaného 1) a deťmi poručiťov Z. S. a I. S. o tejto právnej skutočnosti nemali žiadnu vedomosť. Súd poukazuje na to, že dôkazné bremeno týkajúce sa skutkového tvrdenia, že určitá právna skutočnosť nastala, zaťažuje stranu, ktorá tvrdí existenciu právnej skutočnosti a nie stranu, ktorá tvrdí jej neexistenciu.. Uzatvorenie ústnej darovacej zmluvy(napriek tomu, že zákon platný a účinný v roku 1986 (OZ) ukladal povinnosť pre platné uzatvorenie darovacej zmluvy k nehnuteľnostiam písomnú

formu ) žalovaný 1) žiadnym spôsobom súdu nepreukázal a nepreukázal ho ani v konaní pred ObPÚ Č.. Počas života Z. S. M. I. S. si žalovaný 1) Z. S. vlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom tohto konania nevysporiadal (napriek tomu, že ich mal podľa jeho tvrdenia nadobudnúť už v roku 1986) , prvýkrát k tomu pristúpil až v roku 1999 po smrti svojich predchodcov Z. S., zomr. XX.X.XXXX a I. S. zomr. XX.X.XXXX . Z listinného dôkazu a to výpisu z evidenčného listu č. XXXX (č.l. 446) vyplýva, že ako držiteľ alebo iná oprávnená osoba okrem iných aj parcely XXXX o výmere 226 m<sup>2</sup> - trvalé trávne porasty, č. XXXX/X o výmere 458 m<sup>2</sup> - zastavané plochy, č. XXXX/X o výmere 115 m<sup>2</sup> - zastavané plochy, č. XXXX/X o výmere 227 m<sup>2</sup> - záhrady, č. XXXX/X o výmere 245 m<sup>2</sup> - záhrady, č. XXXX/X o výmere 142 m<sup>2</sup> - záhrady, č. XXXX/X o výmere 65 m<sup>2</sup> - záhrady je I. S., rod. Š., bytom Q. Č.. XXXX. Jedná sa o výpis z katastra nehnuteľnosti s dátumom vyhotovenia 9.1.2004. Z čoho je zrejmé, že ku dňu svojej smrti t.j. XX.X.XXXX ako užívateľka (nie ako vlastníčka) bola evidovaná matka žalobcov a žalovaných. Ak aj žalovaný 1) prípadne jeho právni predchodcovia tieto nehnuteľnosti obhospodaroval a užívali a nikto zo susedov im v tom nebránil, uvedená skutočnosť nepreukazuje, že žalovaný 1) mal ústnou darovacou zmluvou od poručiťel'ov vlastníctvo k nehnuteľnostiam nadobudnúť. Vzhľadom k tomu, že súd nemal vo vzťahu k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam zo strany žalovaného 1) preukázané, že mu jeho právni predchodcovia ústnou darovacou zmluvou v roku 1986 tieto pozemky darovali, nemal preukázané, že žalovaný 1) bol ku dňu smrti poručiťel'a Z. S. vlastníkom týchto pozemkov a teda, že Z. S.L. ku dňu svojej smrti uvedené pozemky nevlastnil. Rovnako nie je pravdivé ani tvrdenie žalovaného 1) v konaní pred pozemkovým úradom, že nadobudol dedením po svojom otcovi spoluvlastnícky podiel pkn č. XXXX/X v podiele 5/288 pretože ako vyplýva z dedičského rozhodnutia po zomr. Z. S. tento podiel predmetom dedenia po poručiťel'ovi nebol.

24. Ak žalovaný 1) udáva, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom konania minimálne od roku 2009 pokoje, nerušene a dobromyseľne užíva a tieto nehnuteľnosti nadobudol i titulom vydržania s poukazom na vyššie citované rozhodnutia na základe ktorých mal žalovaný 1) nadobudnúť vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam sa zrejme zo strany žalovaného vo vzťahu k začiatku plynutia vydržacej doby jedná o omyl, resp. chybu v uvedení roku od ktorého mu začína plynúť vydržacia doba. Vydržacia doba u nehnuteľnosti ktoré mal nadobudnúť na základe notárskej zápisnice č. N 45/99 mu mohla najskôr začať plynúť odo dňa zápisu tohto rozhodnutia do evidencie katastra nehnuteľnosti t.j. najskôr od 11. mesiaca roku 1999 ( a nie od roku 2009 ako to žalovaný 1) udáva) a u nehnuteľnosti, ktoré mal nadobudnúť rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu Čadca č. 2004/845 najskôr od 4 mesiaca roku 2004. Obidva nadobúdacie tituly od ktorých odvodzuje žalovaný 1) svoje vlastníctvo sú právnymi skutočnosťami, ktoré nastali až po smrti poručiťel'ov a v konaní, v ktorom sa zisťuje, či určitá vec bola v čase smrti poručiťel'a v jeho vlastníctve, sú však takéto (neskoršie)skutočnosti právne bezvýznamné.

25. V preskúmvanej veci bolo zo skutkového hľadiska zistené vo forme notárskej zápisnice N 45/99, Nz 207/99 zo dňa 11.6.1999 vydanéj notárkou JUDr. Varmusovou osvedčenie podľa zákona č. 293/92 Zb. . Na základe tohto osvedčenia bol v katastri nehnuteľnosti zapísaný žalovaný v rade 1/ za vlastníka pozemkov v tejto zápisnici uvedených na základe žiadosti o zápis osvedčenia záznamom došlej katastrálnemu odboru dňa 17.6.1999. Žalobcovia v rade 1/ až 3/ dňa 11.5.2009 na súde v konaní 11 C 73/2009 t.j. do 10 rokov od uvedeného zápisu uplatnili vlastnícke právo v prospech ich právnych predchodcov k sporným pozemkom.

26. Podľa § 2 ods.1 Zákona č. 293/1992 Z.z. v znení do 30.11.2000 na základe osvedčenia (ďalej len osvedčenia) vydaného za podmienok uvedených v tomto zákone sa v evidencii nehnuteľnosti zapíše za vlastníka nehnuteľnosti osoba uvedená v tomto osvedčení.

27. Podľa § 2 ods.2, 3 cit. zák.

(2) Ak do 10 rokov odo dňa zápisu do evidencie nehnuteľností podľa odseku 1 neuplatní na súde alebo v konaní o pozemkových úpravách vykonávaných z dôvodu usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov 5) vlastnícke právo k nehnuteľnosti takto zapísanej iná osoba, stáva sa zapísaná osoba vlastníkom zapísanej nehnuteľnosti na základe vydržania; 6) to platí aj pre prípad, keď nehnuteľnosť v tejto lehote bola prevedená na inú osobu, než ktorá je uvedená v osvedčení.

(3) Po dobu uvedenú v odseku 2 má osoba zapísaná v evidencii nehnuteľností alebo nadobúdateľ zapísanej nehnuteľnosti postavenie oprávneného držiteľa. 7)

28. Podľa § 134 ods.1 Obč. zák. oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o huteľnosť, a po dobu 10 rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

29. Účelom zákona č. 293/1992 Z.z. účinného od 11.6.1992 bolo okrem iného upraviť podmienky a postupy v zápise neevidovaných vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam (§ 1 písm.a)). Cieľom tejto právnej úpravy bolo usporiadanie neevidovaných právnych vzťahov k nehnuteľnostiam v urýchlenom a

pokiaľ možno najmenej formálnom konaní. Tento cieľ bol reakciou na skutočnosť, že vtedajšia evidencia nehnuteľnosti neodrážala skutočné vlastnícke pomery k nehnuteľnostiam. Postup a podmienky zápisu za vlastníka do evidencie nehnuteľnosti upravovala druhá časť uvedeného zákona v § 2 až 9.

30. Citované ustanovenie § 2 ods.1 Zákona č. 293/1992 Zb. umožňovalo, aby na základe notárskeho osvedčenia o držbe (vydaného za podmienok stanoveným zákonom), sa v evidencii (v katastri) nehnuteľnosti zapísal za vlastníka nehnuteľnosti ten, kto bol uvedený v tomto osvedčení. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia, ak do 10 rokov od zápisu neuplatní v konaní na súde alebo v konaní o pozemkových úpravách vlastnícke právo iná osoba, stáva sa zapísaná osoba vlastníkom na základe vydržania. Zároveň v zmysle § 2 ods.3 uvedeného zákona zapísaná osoba nadobudla postavenie oprávneného držiteľa, a to po dobu 10 rokov od zápisu, pričom toto ustanovenie odkazovalo na § 129 a nasledujúceho občianskeho zákonníka (o držbe a oprávnenej držbe).

31. Novelou vykonanou zákonom č. 393/2000 Z.z. boli s účinnosťou od 1.12.2000 zo zákona č. 293/1992 Zb. vypustená ustanovenia § 2 až 9. Právne postavenie osôb zapísaných v katastri za vlastníkov nebolo novelou výslovne riešené.. Ustanovenie § 2 ods.2 Zákona č. 293/1992 Zb. bolo vo vzťahu k § 134 Obč. zák. špeciálnou úpravou, ktorá umožňovala vydržanie ako originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva za jednoduchších podmienok, než aké stanovovala všeobecná úprava. Vydržanie vlastníckeho práva podľa § 2 ods.2 Zákona č. 293/1992 Zb. vyžadovalo splnenie podmienok, a to že išlo o osobu zapísanú v katastri nehnuteľnosti za vlastníka na základe notárskeho osvedčenia o držbe, a že do 10 rokov od zápisu tejto osoby neuplatnila vlastnícke právo k nehnuteľnosti v konaní na súde alebo v konaní o pozemkových úpravách iná osoba. Zrušenie uvedeného ustanovenia k 30.11.2000, t.j. po 8 rokoch a 6 mesiacoch od jeho účinnosti, malo za následok, že u žiadnej osoby zapísanej v katastri nehnuteľnosti za vlastníka na základe notárskeho osvedčenia o držbe nemohlo dôjsť k završeniu podmienok vydržania podľa tejto špeciálnej úpravy (pre neuplynutie 10-ročnej doby plynúcej odo dňa zápisu za vlastníka). Tým však nebola u takejto osoby dotknutá možnosť vydržania vlastníckeho práva splnením podmienok vydržania vyplývajúcich z § 134 Obč. zák. Týmto podmienkami boli po a) spôsobilý predmet vydržania, b) oprávnená držba a po c) nepretržité trvanie oprávnenej držby po dobu 10 rokov, ak išlo o nehnuteľnosť. Podmienka oprávnenej držby bola u osoby zapísanej v katastri nehnuteľnosti za vlastníka na základe notárskeho osvedčenia o držbe splnená bez ďalšieho.. Takáto osoba nadobudla totiž postavenie oprávneného držiteľa zaručené po dobu 10 rokov odo dňa zápisu do katastra. Zrušenie ustanovení, na základe ktorých takéto postavenie získala, nemalo na vznik a trvanie práva oprávnenej držby žiaden vplyv.

32. Oprávnená držba je v právnom poriadku SR koncipovaná ako subjektívne právo a zároveň ako právny vzťah, ktorého obsah je vymedzený v § 130 Obč. zák.

33. Z ustanovenia § 854 Obč. zák. prípadne aj ďalších prechodných ustanovení tohto predpisu vyplýva základná intertemporálna zásada súkromného práva, v zmysle ktorej sa novou právnou úpravou spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred účinnosťou tejto úpravy, no vznik právnych vzťahov a nároky vzniknuté sa posudzujú podľa právnych predpisov platných v čase ich vzniku.

34. V prejednáwanej veci vyššie uvedené znamená, že žalovaný v rade 1/ zapísaný v katastri nehnuteľnosti najskôr dňa 17.6.1999 za vlastníka nehnuteľností uvádzaných v osvedčení Nz 45/99 o ich držbe by sa stal zo zákona oprávneným držiteľom, ak by uvedené nehnuteľnosti nepretržite a nerušene užíval do 17.6.2009 a týmto dňom by nadobudol zápisom do katastra právne postavenie oprávneného držiteľa zo zákona, kedy by v tomto konaní nebol povinný tvrdiť a teda ani preukazovať nadobudnutie oprávnenej držby v čase predchádzajúcom tomuto zápisu. Nakoľko však žalobcovia v rade 1 až 3 podaním žaloby vo veci 11 C 73/2009 dňa 11.5.2009 do nepretržitej a nerušenej držby žalovaného 1) zasiali, neboli u žalovaného splnené zákonné podmienky( trvania 10 rokov nepretržitého trvania držby) k tomu, aby nadobudol postavenie oprávneného držiteľa zo zákona. Preto bolo na žalovanom 1) aby tvrdil a preukázal nadobudnutie oprávnenej držby v čase predchádzajúcom tomuto zápisu t.j. bol povinný v konaní preukázať, že ešte počas života poručiteľov vlastníctvo k uvedeným nehnuteľnostiam nadobudol, ktorú skutočnosť však súdu nepreukázal. Rovnako nepreukázal ani dobromyselnosť držby vo vzťahu k nehnuteľnostiam, ktoré mal nadobudnúť na základe rozhodnutia pozemkového úradu. V konaní nepreukázal, že právny predchodcovia mu ústnou darovacou zmluvou sporné nehnuteľnosti darovali. Pokiaľ žalobca udáva, že jeho dobromyselnosť čo sa týka týchto nehnuteľností odvodzuje od rozhodnutia pozemkového úradu, súd poukazuje na to, že pozemkový úrad potvrdil nadobudnutie vlastníctva žalovaným 1) rozhodnutím zo dňa 28.4.2004, pričom žalobný návrh žalobcov bol podaný dňa 11.5.2009 vo veci 11 C 73/2009 a 21.6.2012 vo veci 16C 93/2012 z čoho je zrejmé, že tieto nehnuteľnosti ani počas zákonom stanovenej 10 ročnej doby dobromyslene nedržal (§ 134 ods. 1 OZ), nakoľko mal vedomosť o tom, že iné osoby si uplatňujú vlastnícke právo k uvedeným nehnuteľnostiam.

35. Napriek tomu, že žalobcovia v rade 1) až 3) a žalovaní 1), 2) zhodne tvrdia, že Z. S. M. I. S. boli vlastníckmi nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania - podľa vyjadrenia žalobcov 1) až 3 a žalovaného 2) až ku dňu ich smrti a podľa žalovaného 1) až do roku 1986(kedy mu mali ústnou darovacou zmluvou nehnuteľnosti darovať), jedná sa o ich subjektívny názor a bolo potrebné, aby skutkové tvrdenia žalobcov boli preukázané aj objektívne.

36. Pokiaľ ide o vlastníctvo poručiťela Z. S. k p.č. PK XXXX zapísanej v PK vložke č. XXX z ktorej sú vytvorené parcely, ktoré sú predmetom konania, z výpisu z pozemkovej knihy a to z pozemnoknižnej vložky č. XXX (č.l. 283) vyplýva, že v tejto vložke je pod poradovým číslom 1 vedená parcela č. XXXX. Jedná sa o pasienok, kde sú uvedení podieloví spoluvlastníci tejto nehnuteľnosti pod poradovým číslom 2 až 62. Pod poradovým číslom 57) je uvedený pod bodom A ) ako podielový spoluvlastník V. S., pod B) A. S.Á. (starý otec žalobcov a žalovaných) , pod C) I. S. a pod D) Z. S. . Z majetkovej podstaty (č.l. 284 až 293) vyplýva, že títo mali nadobudnúť vlastníctvo k uvedenej parcele na základe dedičského rozhodnutia D 1559/28 po svojom otcovi Z. S. (prastarý otec žalobcov a žalovaných) , ktorý figuroval pod položkami 27, 34, 35, 46, 48,49 vložky ako podielový spoluvlastník predmetnej nehnuteľnosti.

37. Zo vzájomnej dohody zo dňa 18.12.1966 (č.l. 296) podpísanej A. S., Z. S.,V. X. , I. S., Z. S. M. , V. S. vyplýva, že došlo k uzatvoreniu vzájomnej dohody medzi právnyimi nástupcami po Z. S. (zomr. XX.X.XXXX- prastarom otcovi žalobcov a žalovaných) V uvedenej dohode starý otec žalobcov a žalovaných A. S. uvádzal, že je vlastníkom parcely č. EN XXXX o výmere 1012 m2, pričom jeho syn Z. S.( otec žalobcov a žalovaných- poz. súdu ) si postavil na parcele XXXX/X rodinný domček a pritom zobral za svoju aj parcelu A. S.. Vlastníkom parcely č. XXXX/X v celej výmere bol I. S. a jeho manželka Z. S., pričom sa dohodli, že svoj pozemok a to parcelu č. XXXX/X odstúpiť Z. S. synovi A. S. z dôvodu, že I. S. a jeho manželka Z. S. odkupujú od A. S. drevený dom za ujednanú cenu. Výmera starého domu a výmera parcely daná Z. S. - synovi A. S. bude medzi nimi vzájomne usporiadaná preto, že pozemnoknižná parcela č. XXXX a parcela č. XXXX sú v prírode ako celky neidentické a ich prevod je treba usporiadať v rámci Zákona č. 22/64. Vo vzájomnej dohode sa udáva, že účastníci v užívaní a v obhospodáovaní spomínaných parciel už započali a preto nebude žiadnych prekážok, aby stav EN prípadne doposiaľ existujúcej pozemkovej knihe si dali na svoje mená podľa zákonných predpisov usporiadať. Strany sa ďalej dohodli, že do domu A. S. sa nasťahuje I. S. so svojou manželkou Z. S. a v novom dome Z. S. bude mať A. S. aj so svojou manželkou právo doživotného užívania a to v jednej miestnosti a to aj v prípade, ak by Z. S. tento dom predal. Z uvedeného listinného dôkazu nevyplýva, že by A. S. daroval parcelu č. XXXX zapísanú vo vl. XXX N.vojmu synovi Z.Á. S. (otcovi strán sporu) a jeho manželke I. S.. Syn A. S. - Z.J. S. a jeho manželka I. S. ani účastníkmi tejto dohody neboli a táto dohoda sa uskutočnila výlučne medzi právnyimi nástupcami po zomr. Z. S. (prastarom otcovi strán sporu). Už v tejto dohode právní nástupcovia po zomr. Z. S. (prastarom otcovi strán sporu) deklarovali, že pozemnoknižná parcela č. XXXX je v prírode neidentická a treba vlastníctvo k nej na základe zák.č. 22/64 usporiadať. Taktiež deklarovali, že s užívaním a obhospodarovaním uvedenej parcely v stave neidentickom už aj na základe vzájomnej dohody započali. Uvedený listinný dôkaz vyvracia tvrdenie žalovaného 1) uvádzané v notárskej zápisnici č. N 45/99 (čl. 294-295) , že Z. S. M. I. S. nadobudli vlastníctvo k par. parcele KN č. XXXX/X - zastavaná plocha (hosp. budovou) o výmere 115 m2, parcele KN č. XXXX/X - záhrada o vým. 245 m2, parcele KN č. XXXX/X - záhrada o výmere 142 m2 totožné s parc. . pkn. č. XXXX vo vl. XXX na základe písomnej kúpnej zmluvy zo dňa 18.12.1966 od A. S.

38. Z listinného dôkazu a to dedičského rozhodnutia po neb. A. S.(otcovi poručiťela Z. S. a starého otca žalobcov a žalovaných) , zomrelého dňa 17.2.1972 č.k. D 218/72 zo dňa 1.12.1972 (č.l. 318) vyplýva, že dedičstvo po A. S. ( starom otcovi strán sporu) nadobudli O. S., nar. XX.XX.XXXX, Q. Č.. XXX poľnohospodársku pôdu o výmere 3584 m2 v cene 1.600,-Kčs, zapísanú v k.ú. Q. na evidenčnom liste parcelami č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a Z. S., nar. XX.X.XXXX( otec žalobcov a žalovaných), Q. Č.. XXXX poľnohospodársku pôdu o výmere 3433 m2 v cene 1.400,-Kčs k.ú. Q., zapísanú na evidenčnom liste parcelami č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX. V dedičskom rozhodnutí sa uvádza, že po právoplatnosti rozhodnutia budú na nehnuteľnosti zapísané v EN v k.ú. Q. v stave neidentickom zapísané v pozemkovej knihe na meno poručiťela číslo zápisnice XXX, parcela č. XXXX K. G. XX zapísané na meno Z. S. M. O. S.. Z čoho je zrejmé, že otec žalobcov a žalovaných so svojim bratom O. S. nadobudli dedením po svojom otcovi A. S. parcelu č. 7861 v stave neidentickom.Manželka A. S. a matka Z. M. O. S. - Z. S. dedičstvo po svojom manželovi A. S. odmietla a preto po ňom nededila.

39. Ako vyplýva z dedičského rozhodnutia po zomr. Z. S. č.k. D 832/88-22 zo dňa 12.11.1988 ( č.l. 224) nehnuteľnosti , ktoré mal nadobudnúť dedením po svojom otcovi A. S. uznesením č.k. D 218/72 zo dňa 17.2.1972 v stave neidentickom a to par.č. XXXX v pkn. vložke XXX predmetom dedenia po zomr. Z. S. neboli.

40. Z dedičského rozhodnutia D 218/72 zo dňa 17.2.1972 je nesporné, že uvedené nehnuteľnosti v stave neidentickom nadobudol v naň pripadajúcom podiele výlučne Z. S. (otec strán sporu) a že I. S. vlastnícke právo k par.č. XXXX záp.č. XXX na základe kúpnej či inej zmluvy od A. S. nenadobudla.

41. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že vlastníkom nehnuteľností, ktoré sú predmetom tohto konania bol ku dňu svojej smrti právny predchodca strán sporu Z. S.(otec strán sporu) . Vlastníctvo k uvedeným nehnuteľnostiam nadobudol na základe dedenia po svojom otcovi A. S. (starý otec strán sporu) , ktorý ich nadobudol dedením po svojom otcovi Z. S. (prastarom otcovi strán sporu) . Právni nástupcovia Z.Á. S. (prastarého otca strán sporu), Gabriela starého otca strán sporu) si navzájom medzi sebou vzájomnými dohodami vlastníctvo k parcele č. XXXX vysporiadali , o čom nepriamo svedčí aj vzájomná dohoda zo dňa 18.12.1966 (č.l. 296) spisu uzatvorená medzi právnymi nástupcami po zomr. Z. S. (prastarom otcovi strán sporu) , notárska zápisnica N 287/71 zo dňa 24.3.1972 (č.l. 451) na základe ktorej V. S. , nar. XX.X.XXXX ( brat starého otca strán sporu A. S.) daroval p.č. XXXX totožnú z časti s parcelou č. XXXX I.o vl. XXXsvojmu synovi V. S. a taktiež aj EL XXXX(l. 446) kde figuruje I. S. (matka strán sporu) ako držiteľka (nie ako vlastníčka ) nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom konania. Podľa názoru súdu si právny predchodca strán sporu Z. S. vlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom tohto konania právne nevysporiadal, napriek tomu, že tieto nehnuteľnosti počas svojho života spoločne so svojou manželkou I. S. v reálne vydelenom stave po dohode s ostatnými pozemnoknižnými vlastníkmi užíval( ktorá skutočnosť nie je medzi účastníkmi sporná) Po jeho smrti bola do EL ako užívateľka zapísaná jeho manželka I. S. . V tomto konaní nebolo preukázané, že by I. S. vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam nadobudla.

42. Na základe vykonaného dokazovania a zdôvodnenia ako je to uvedené vyššie, súd dospel k záveru, že právny predchodca strán sporu Z. S. , nar. XX.X.XXXX, zomr.14.7.1988 , bol v čase svojej smrti vlastníkom nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania, preto žalobnému návrhu žalobcov v rade 1) až 3) vyhovel.

43. Pokiaľ ide o určenie, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania patria aj do dedičstva po I. S., V. Š.W., nar. X.X.XXXX, zomr. XX.X.XXXX (ktorý návrh dali žalobcovia v rade 1) až 3) z opatrnosti na základe tvrdenia žalovaného 1), že táto mala tieto nehnuteľnosti nadobudnúť spolu so svojim manželom Z. S. kúpou od A. S. dňa XX.XX.XXXX) súd v tejto časti návrh zamietol, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že žalované nehnuteľnosti kúpou zo dňa 18.12.1966 nadobudla a nebolo ani preukázané, že by ich nadobudla na základe inej zmluvy.

44. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak , že žalobcom v rade 1) až 3) , voči žalovanému 1) priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % , nakoľko žalobcovia boli v konaní v celom rozsahu úspešní- podaným návrhom sa domohli toho, aby nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania boli predmetom dedenia po ich právnom predchodcovi Z. S.. V časti zamietnutia návrhu čo sa týka určenia, že nehnuteľnosti patria aj do dedičstva po zomr. I. S. súd podotýka, že takýto návrh bol podaný žalobcami len z opatrnosti na základe tvrdenia žalovaného, že spoločne s Z. S. nadobudla I. S. uvedené nehnuteľnosti kúpou zmluvou, ktoré tvrdenie žalovaného 1) však v konaní preukázané nebolo.

45. Vo vzťahu k žalovanému 2) Z. S. súd žalobcom 1) až 3) náhradu trov konania s poukazom na ustanovenie § 257 CSP nepriznal. Dôvody hodné osobitného zreteľa súd videl v tom, že žalovaný 2) s podaným návrhom v celom rozsahu súhlasil. Na rozdiel od žalovaného 1) si na seba nepreviedol pozemky ktoré sú predmetom tohto konania a zo strany žalobcov bol žalovaný len z dôvodu, že v prejednávanej spore sa jedná o nerozlučné spoločenstvo - procesné spoločenstvo účastníkov ( § 77).

46. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

## **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie.

Odvolanie sa podáva v potrebnom počte v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde v Čadci. (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 C.s.p.). O odvolaní rozhodne odvolací súd, ktorým je Krajský súd Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 363 C.s.p.).

Podľa § 365 ods.1,2,3 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 227 C.s.p.) Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak. Výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti alebo o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti je záväzný aj pre osobu, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k nehnuteľnosti, ak bol návrh podaný v čase, keď v katastri nehnuteľnosti bola zapísaná poznámka o súdnom konaní (§ 228 ods. 1,2 C.s.p.).

Vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúca povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútitel'nosti zákonnými prostriedkami. Ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. .

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z.) ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 376 ods.1 C.m.p).